

MESAČNÍK MICHALOVSKO-KOŠICKEJ PRAVOSLÁVNEJ EPARCHIE

PRAMENŇ

Ročník X

September 2012

Cena 0,40 €

PRESVJATAJA BOHORODICE, SPASI NAS! Celoeparchiálne slávnosti v Nižnej Rybnici

Už niekoľko rokov sa tradične koncom augusta schádzajú veriaci zo všetkých kútov našej eparchie do Uspenského chrámu v Nižnej Rybnici, aby oslávili Matku Božiu, ktorá tu cez svoju čudotvornú klokočovskú ikonu vylieva hojné milosti na všetkých, ktorí sa k nej s vierou utiekajú.

Tohtoročné Celoeparchiálne slávnosti, ktoré sa konali v dňoch 18. – 19. augusta, sa niesli v duchu, práve pred rokom v nižno - rybnickom chráme vyhláseného Roka Rodiny. Celú duchovnú atmosféru vytvárala a posväcovala prítomnosť sv. ostatkov spravodlivých rodičov Presvätej Bohorodičky sv. Joakima i Anny, a taktiež ostatkov sv. blahoverných kniežat Petra a Feuronie muromských, ktorí sú aj nebeskými patrónmi Roka Rodiny v našej eparchii.

Celonočné modlitebné stretnutie pri Matke Božej Klokočovskej započalo bohoslužbami Vsenočného bdenia, ktorému predsedal Vysokopreosvietený vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko – košický, za spolusluženia duchovných – igumena Serafima (Fedíka), prot. Michala Džugana, prot. Mariána Čičváka, miestneho duchovného, jereja Dušana N. Tomka a arcidiakona Matúša Spišáka.

Po besede s vladykom Jurajom, ktorý odpovedal na otázky veriacich, týkajúcich sa aktuálneho života eparchie, obrady pokračovali v slúžení Sv. tajiny Jelepomazania (Pomazania olejom). Isto aj prítomnosť sv. ostatkov rodičov Matky Božej Joakima i Anny umocňovala atmosféru

viery, nádeje a modlitby a zaplnila chrám veriacimi, ktorí pristúpili k tajine Pomazania, aby vo viere mohli prijať dotyk uzdravujúcej Božej pravice. Následne program pokračoval počas celej noci modlitbami molebnov a akafistov prepájaný spevom veriacich, ktorí počas noci zotrvali v chráme.

Vyvrcholením celonočného duchovného podvyhu bola prvá sv. liturgia o 6.00 hodine ráno, ktorú slúžili duchovní otcovia – prot. Marek Sedlický, ktorý sa veriacim prihovril so sviatočným slovom a prot. Michal Džugan. Tak, ako

počas celej noci mnohí pristúpili ku sv. spovedi, teraz sa mohli s čistým srdcom zjednotiť so svojim Hospodinom cez tajomstvo sv. Eucharistie. Duchovnú atmosféru liturgie dotváral spev michalovského katedrálneho chrámu.

Celoeparchiálne slávnosti vyvrcholili v nedeľu slávnostnou archijerejskou liturgiou o 9.00 hodine, ktorú spolu s Vysokopreosvieteným vladykom Jurajom slúžili archimandrita Serafim (Šemjatovskij), mitr. prot. Bohuslav Senič, tajomník ÚER, prot. Marián Čičvák, sobranecký arcidekan, prot. Vladimír Mertzyn, jerej Ivo Ozimanič a správca farnosti – jerej Dušan N. Tomko. Bohoslužbu diakonským slúžením doprevádzal o. arcidiakon Matúš Spišák. Za nádherný doprovod liturgie liturgickým spevom patrí srdečné poďakovanie zboru michalovského katedrálneho chrámu.

Liturgické slávnosti boli zakončené pomazovaním posväteným olejom a tradičným obchodom okolo chrámu s ostatkami sv. spravodlivých Bohorodičov Joakima i Anny, sv. blahoverných Petra a Feuronije, kniežat muromských i sv. veľkomučenice Kataríny Alexandrijskej, ktorej časť sv. ostatkov je uložená v rybnickom chráme a s čítaniami Evanjelíí. Nech slovo Božie, ktoré nad nami znelo, nesúc sa v štyri svetové strany, v blahodatnej prítomnosti svätých a pod pokrovom Matky Božej, dotrie aj do našich srdc, aby posilnení a obnovení duchovným podvyhom a milosťami tohto dvojdnového modlitebného stretnutia sme v sebe našli dostatok odhodlania viac sa primknúť k nášmu Hospodinovi a Spasiteľovi, Isusovi Christovi, a síl ísť cestou, na ktorú nás povolal – cestu, ktorej cieľ je v dome Otca v Nebeskom Kráľovstve. *jerej Dušan N. Tomko, správca farnosti Nižná Rybnica*

IN MEMORIAM...

Radosť a žiaľ, bolesť a trápenie, choroba a smrť nás sprevádzajú celým našim životom. Každý človek to musí skôr alebo neskôr zažiť. To sú dôsledky dedičného hriechu... A tak so smútkom a plačom odprevdzame svojich zosnulých a s bolesťou v srdci sa s nimi musíme rozlúčiť.

Dňa 16. júla 2012 uplynul rok, kedy odovzdal Bohu svoju nesmrteľnú dušu duchovný otec, manžel, ocko a dedko, **mitr. prot. Mgr. PETER SEMANCO**.

Otec Peter za svojho života pôsobil ako správca vo viacerých farnostiach (Mikulášová, Dúbravka, Slánske Nové Mesto, Cejkov, Pozdišovce), kde vykonával svoju duchovenskú činnosť.

Za jeho duchovenskej činnosti boli postavené dva pravoslávne chrámy. V r. 1969 bol zastupujúcim kňazom v PCO Cejkov (od r. 1971 bol jej správcom), bol postavený pravoslávny chrám filiálnej obce Kašov. Od r. 1974 bol správcom PCO Pozdišovce, kde v r. 1994 bol posvätený pravoslávny chrám, ktorý tam vybudoval. PCO Pozdišovce bola aj jeho poslednou správcovskou obcou, kedy v r. 1995 kvôli zdravotným problémom odišiel do dôchodku.

Bol svedomitým, obetavým a vzdelaným dušpastierom, oddaným pravoslávnym kresťanom, ktorý aj v ťažko skúšaných rokoch pre pravoslávnu Cirkev (1968-69) nikdy nezapochyboval o sile a pravde pravoslávnej viery.

Nezlomilo ho ani to, že následkom nepokojov v tomto období vážne a natrvalo ochorel. Aj napriek chorobe, ktorá ho napokon úplne obrala o zrak sa nikdy nestážoval, každé utrpenie trpezlivo znášal a s pokorou prijímal. Bol duchovným otcom, ktorý nikdy nikomu neodmietol pomoc pri jeho problémoch, vždy každého pozorne vypočul, snažil sa pomôcť a vo svojich modlitbách prosil nášho Spasiteľa o požehnanie a Božiu milosť.

Aj napriek postupne sa zhoršujúcemu zdravotnému stavu sa snažil naďalej slúžiť Bohu, a tak pravidelne prichádzal do katedrálneho chrámu v Michalovciach na sv. liturgie až do r. 2009. Na otca Petra a „čítanie“ sv. Evanjelia jeho nevidiacimi očami si spomenie ne jeden veriaci, ktorý sa zúčastňoval sv. liturgii v katedrálnom chráme.

Pri spomienke na neho prosme Otca Nebeského o odpustenie jeho hriechov, aby ho prijal do Svojho nebeského domu a daroval mu život večný.

Vičnaja jemu pamjat!

NA VEČNOSŤ ODIŠIEL VLADYKA JÁN

Dňa 2. augusta 2012 v nočných hodinách vo veku 75 rokov zosnul najvyšší predstaviteľ Pravoslávnej cirkvi na Slovensku - Jeho Vysokopreosvietenosť JÁN, arcibiskup prešovský a Slovenska.

Vladyka Ján, občianskym menom Ján Holonič, sa narodil 29. januára 1937 v obci Kravany, okres Trebišov.

Študoval na Pravoslávnej bohosloveckej fakulte v Prešove, ktorú úspešne absolvoval v r. 1958. V tom istom roku prijal svätú tajinu manželstva so Žofiou Spišákovou. Dňa 8. novembra 1958 bol Preosvieteným Metodom, biskupom michalovským, vysvätený na diakona a následne 16. novembra 1958 na kňaza. K 1. decembru 1958 bol ustanovený za duchovného Pravoslávnej cirkevnej obce Rakovec nad Ondavou, okres Michalovce, ktorú spravoval iba krátky čas, keďže bol preložený na Pravoslávnu cirkevnú obec Šamudovce, kde pôsobil do r. 1983, teda plných 25 rokov.

V r. 1979 mu zomrela manželka Žofia, zanechajúc 4 deti, čo výrazne zmenilo jeho ďalší život. V r. 1983 prijal v Trojicko – Sergejevskej Lavre v Zagorsku mníšsky postrih s menom Ján a hodnosť archimandritu. V deň Svätej Päťdesiatnice, 22. mája 1983, ho Eparchiálne zhromaždenie michalovskej eparchie zvolilo za svojho eparchiálneho biskupa. Nasledujúci deň prijal z rúk Jeho Blaženosti, metropolitu Doroteja, arcibiskupa Nikolaja a biskupa Nikanora biskupskú chirotoniu.

Vladyka Ján biskupskú službu začal vykonávať v čase, keď michalovská eparchia prežívala veľmi zložitú situáciu. Vo väčšine prípadov, v týchto pohnutých časoch pre Pravoslávnu cirkev, nebolo pravoslávny veriacim umožnené slúžiť v chrámoch a nové sa nesmeli budovať. Aj napriek tomu sa vladykovi Jánovi podarilo obnoviť bohoslužobný život v niekoľkých administratívne zrušených cirkevných obciach.

Veľmi ťažká situácia nastala, keď v r. 1990 michalovská eparchia stratila vyše 90 % užívaných chrámov, farských budov i sídlo eparchie. Ako eparchiálny biskup vladyka Ján vynakladal nemálo úsilia na obnovu a rozvoj cirkevného

života v eparchii. Pod jeho vedením sa podarilo postaviť 24 pravoslávnych chrámov, vybudovať potrebný počet farských budov a získať sídlo eparchie. Okrem toho sa mu podarilo zriadiť aj niekoľko nových cirkevných obcí.

V r. 1993, za pôsobenia vладыky Jána, Eparchiálna rada v Michalovciach zriadila cirkevné Stredné odborné učilište svätých Cyrila a Metoda v Michalovciach a v r. 2005 bola zriadená Materská škola sv. Rastislava v Michalovciach. Podobne začala pôsobiť aj Pravoslávna akadémia – vzdelávacie, kultúrne, spoločenské a informačné centrum, ďalej Klub byzantskej kultúry sv. Cyrila a Metoda pri Eparchiálnej rade a tiež Mesačník Michalovskej pravoslávnej eparchie PRAMEN.

Po zosnutí arcibiskupa prešovského, metropolitu Českých krajín a Slovenska, Nikolaja, mu bola dňa 5. februára 2006 udelená hodnosť arcibiskupa. Dňa 11. marca 2006 ho Eparchiálne zhromaždenie Prešovskej pravoslávnej eparchie v Prešove zvolilo za arcibiskupa prešovského a Slovenska a dňa 7. apríla 2006 bol intronizovaný do tejto služby.

Vладыka Ján je nositeľom niekoľkých domácich i zahraničných vyznamenaní. Aktívne sa zúčastňoval na ekumenickom dialógu a usiloval sa upevňovať medzikonfesionálne vzťahy.

Zosnul po dlhej chorobe 2. augusta 2012.

VIČNAJA JEMU PAMJAŤ!

Stovky veriacich sa prišli rozlúčiť s vладыkom Jánom

Stovky veriacich prišli v stredu, 8. augusta 2012, do Katedrálneho chrámu svätého kniežaťa Alexandra Nevského v Prešove, aby sa naposledy rozlúčili s najvyšším predstaviteľom Pravoslávnej cirkvi na Slovensku, s arcibiskupom Jánom.

Pohrebné obrady, ktorým predsedal vладыka Krištof, arcibiskup pražský, metropolita Českých krajín a Slovenska,

za účasti biskupov našej miestnej cirkvi a duchovenstva, začali o 8.00 hod. sv. liturgiou a následne samotným pohrebom o 10.00 hod.

Poslednej rozlúčky sa zúčastnili aj predstavitelia ďalších cirkví pôsobiacich na Slovensku - Mons. Ján Babjak, gréckokatolícky prešovský arcibiskup a metropolita, v zastúpení apoštolského nuncia, Mons. Bernard Bober, rímskokatolícky košický arcibiskup a metropolita, v zastúpení Konferencie biskupov Slovenska, biskup Miloš Klátik, generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku a predseda Ekumenickej rady cirkví na Slovensku, predstavitelia štátnej správy a miestnej samosprávy na čele s pánom Milanom Čičom, vedúcim Kancelárie prezidenta SR, v zastúpení prezidenta Slovenskej republiky, pánom Jánom Figelom, podpredsedom Národnej rady SR, pánom Jánom Juranom, riaditeľom cirkevného odboru Ministerstva kultúry SR, v zastúpení ministra kultúry SR, ako aj zástupcovia zahraničných veľvyslanectiev v SR.

Na želanie vладыky Jána a najbližšej rodiny bolo telo zosnulého uložené do hrobu v popoludňajších hodinách v jeho rodnej obci Kravany v okrese Trebišov.

Na základe internetových zdrojov, redakcia PRAMEN

Pohrebné obrady nad zosnulým jerejom Jurajom Lovičom

V Bohu zosnul a svoju životnú cestu ukončil otec mitroforový protojerej JURAJ LOVIČ, ktorý posledné roky prežíval na dôchodku v Košiciach. Pohrebné obrady nad zosnulým vykonal vладыka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický a protosynkel Mgr. Vasil Bardzák, PhD. Pohrebné obrady spoloslúžili duchovní michalovsko - košickej a prešovskej eparchie.

Vладыka Juraj vyjadril úprimnú sústrasť manželke po zosnule a celej rodine, ktorá smútila za otcom Jurajom. Vo svojom príhovore vyzdvihol oddanosť otca Juraja, ktorú prejavoval počas celej svojej duchovenskej činnosti. Neboli to ľahké roky.

Pravoslávna cirkev na Slovensku práve v minulom období prechádzala ťažkými medzníkmi, ale otec Juraj stál vždy pevne a odhodlane vo svojej dušpastierskej službe. Zlomové situácie si vyžadovali vynaloženie veľkého úsilia na ceste za Christom nielen od samotného duchovného, ale aj od jeho mátušky a od ich detí, ktorí mnohokrát a rôznym spôsobom museli "pocítiť", že sú deťmi práve pravoslávneho kňaza.

Všetci sa modlíme a prosíme milostivého Boha, aby udelil večný pokoj duši zosnulého otca Juraja.

VIČNAJA JEMU PAMJAŤ!

Chrámový sviatok sv. kniežata Vladimíra v Sobranciach

Oslava chrámového sviatku sv. apoštolom rovného Vladimíra, kniežata kyjevského, ktorý je patrónom chrámu i celej farnosti, sa konala v nedeľu, 15. júla 2012, v pravoslávnom chráme v Sobranciach. Krásne letné počasie a veselé lúče slniečka od rána umocňovali príjemnú a pokojnú atmosféru sviatočného dňa.

Slávnostné bohoslužby začali malým posvätením vody a veľkou večerňou s lítiou v predvečer sviatku sv. Vladimíra a pokračovali v nedeľu ráno utreňou a slávnostnou sv. liturgiou, ktorú za hojnej účasti veriacich z celého sobraneckého arcidekanátu slúžili kňazi, ktorí prijali pozvanie na chrámové slávnosti: prot. Marek Sedlický, správca PCO v Lastomíre, prot. Pavol Novák, správca PCO v Inovciach, prot. Volodymyr Mertzyn, správca PCO Podhorod', jerej Vasil' Lembej, správca PCO v Ruskom Hrabovci, jerej Dušan Tomko, správca PCO v Nižnej Rybnici a miestny duchovný, prot. Bohuslav Senič. Slávnostnú homíliu predniesol jerej Dušan Tomko, ktorý v nej priblížil osobnosť a život sv. Vladimíra, jeho význam a príklad pre každého z nás, a vôbec, pre celú dnešnú spoločnosť.

Sv. Vladimír je panovníkom, ktorý položil pevné základy duchovného života a kultúrnej samostatnosti v svojej krajine, základy, ktoré pretrvali napriek ťažkým skúškam až do dnešných dní. Patrí k panovníkom, ktorý svoj národ priviedol ku kresťanskej viere a bol zaradený k zboru Božích vyvolených, v ktorých žiari svätosť Christa Bohočloveka.

Za radostného spevu cirkevných piesní k sv. Vladimírovi a Presvätej Bohorodičke prítomní veriaci pristúpili k pomazaniu posväteným olejom v česť sviatku, po ktorom nasledoval obchod okolo chrámu s čítaním Evanjelií.

Na záver sa všetkým prítomným za účasť a modlitby poďakoval správca farnosti, prot. Bohuslav Senič a „Mnoholitstvijem“ sa ukončili slávnosti chrámového sviatku sv. Vladimíra. Tak ako po iné roky, sobraneckí veriaci prichystali pre prítomných skromné občerstvenie a mládežníci skupiny sv. Vladimíra pripravili ikony, duchovné predmety a literatúru k zakúpeniu do našich pravoslávnych rodín.

Verme, že modlitby, duchovné piesne a krásne slová, ktoré zazneli v tento sviatočný deň v nás zanechajú pocity odhodlania šírenia pravdy a zodpovednosti k viere, z ktorých budeme čerpať v našom každodennom živote.

Pravoslávna Cirkevná Obec Sobrance

Chrámový sviatok v Choňkovciach

V nedeľu, 5. augusta 2012, sme za pekného a teplého počasia oslávili chrámový sviatok Preobrazenia – Premenenia Hospoda nášho Isusa Christa v pravoslávnom chráme v Choňkovciach.

Bohoslužby slúžili mitr. prot. Mgr. Ladislav Fedor, duchovný v Hažine a miestny duchovný Štefan Horkaj. Slovo Božie kázal hosť – otec Ladislav, ktorý vo svojej kázni pripomenul aj to, že na horu Tábor boli z dvanástich apoštolov vybraní len traja apoštoli - Peter, Jakub a Ján, ktorí boli svedkami Jeho premenia. My, svojím príchodom do chrámu, našimi bohoslužbami a modlitbami, sme sa zaradili medzi tých vybraných, ktorým bolo umožnené zakúsiť z milostí sviatku Premenenia v našom chráme. Všetkým nám tu bolo dobre, tak ako apoštolom na hore Tábor, kde sa im spolu s Christom zjavili Mojžiš a prorok Eliáš. Tento nádherný pocit sme zažili v minulom roku, keď sme navštívili Svätú Zem, horu Tábor a ďalšie sväté miesta.

Vieme, že pred druhým príchodom Isusa Christa na túto zem znova príde sv. prorok Eliáš, aby k pokániu volal verných. Veriacich, ktorí pôjdu za Isusom Christom bude len veľmi málo. Zlý duch, nad ktorým zvíťazil Isus Christos, bude ľudí odvádzať inými cestami, na ktorých bude ponúkať všetko na tomto svete, len aby sa stali jeho prívržencami: Pokloňte sa mi a všetko na tomto svete bude vaše.

Snažme sa byť podobnými vybraným apoštolom - Petrovi, Jakubovi a Jánovi a rozhodnime sa ísť za Isusom. Usilujme sa nestratiť svoju vieru a lásku, aby keď nastane nová éra, doba večnosti, aby sme mohli vojsť do večnosti v Božom Kráľovstve. Víťazstvo Isusa Christa nad zlým duchom nás má posilňovať vo viere, nádeji a láske aj k nepriateľom, nech príde akákoľvek doba, čas či súženie.

Brat Bardzák pred chrámovým sviatkom obnovil drevený kríž pri chráme a veriaci vykosili a vyčistili okolo chrámu, za čo patrí všetkým poďakovanie. S poďakovaním a prianím všetkého dobrého prítomným na našom chrámovom sviatku sa skončila skromná, ale milá bohoslužobná slávnosť chrámového sviatku v Choňkovciach.

Prot. ThDr. Štefan Horkaj

Pravoslávna cirkevná obec
Sobrance

a mládežnícka Skupina
sv. Vladimíra v Sobranciach

VÁS SRDEČNE POZÝVA
NA KONCERT
DUCHOVNÝCH PIESNÍ
METROPOLITNÉHO
VZDELÁVACIEHO CHÓRU
PRAVOSLÁVNEJ CIRKVI

pod vedením
dirigentky Nadeždy Sičákovej
dňa 7. októbra 2012 (nedeľa)
o 15.30 hod.

v PRAVOSLÁVNOM CHRÁME
sv. VLADIMÍRA
v SOBRANCIACH

Opět ty ruské punkerky ...

Tentokrát kritika na adresu našich masmédií

Už jsme o nešťastných punkerkách psali dříve (*příspěvky 814, 791 či 778 na www.ambon.or.cz*), ale v této kauze se odkrývá tolik jevů, důležitých pro chápání světa, v němž dnes žijeme, že má zřejmě smysl se k tématu vracet a nahlížet ho v různých souvislostech.

Vytrvale je nám vtoukáno do hlavy, že média jsou v demokratickém systému čímsi posvátným, že jsou „hlídacím psem demokracie“, že nás prostě chrání před zvůli státní moci. Myslím, že už hezky dlouhou dobu je namístě tázat se: „A kdo nás ochrání před zvůli médií? Kdo je hlídá?“ Jsou to právě média, která dnes slouží jakési moci, která stojí kdesi v pozadí. Novináři jsou vyškoleni, aby pracovali v rámci někým stanoveného způsobu interpretace reality či diskursu, a tento princip jejich práce je jim různými školeními a duchem profesního konsensu dnes tak hluboce vštípen, že je většinou ani nenapadne pokusit se z toho myšlenkového rámce nějak vymanit nebo se alespoň tázat, jak tento diskurs vlastně vzniká, kdo je jeho autorem, a jestli odpovídá realitě a mravnosti. Novináři naprogramovaní na tento způsob činnosti už pak sami aktivně generují jakousi virtuální realitu a spíše než demokracii vytvářejí a udržují zlou a prolhanou „démonokracii“. V kauze ruských punkerek to vše vidíme fungovat v praxi.

A tak bohužel musíme stále poslouchat tyto novináře, jak národ ohlupují informací, že členky punkové skupiny byly uvězněny za *happening*, při němž

dívky zapěly v pravoslavném chrámu „punkovou modlitbu“. Běžně se popisuje „prohřešek děvčat“ např. takto: „... V únoru *zazpívaly* v chrámu Krista Spasitele *píseň* 'Bohorodičko, vyžeň Putina'.“ Server „Aktualne.cz“ píše např.: „(Punkerky) moskevský soud poslal na dva roky do vězení za *uměleckou performanci* v pravoslavném chrámu, byly odsouzeny za „výtržnictví“, jehož se měly dopustit svým *tančením* a *politicky motivovaným zpěvem* před oltářem.“ Nenazývat za žádnou cenu věci pravými jmény - na to snad mají novináři nějaké zvláštní kursy nebo jim do redakcí dochází nějaký novodobý politruk dělat o tom školení.

Nechal bych každého takového novináře, aby v tom svém příspěvku, co na dané téma zplodil, povinně ocitoval text té „modlitby“, o níž média tvrdí, že zazněla v chrámu. Nevím sice, jestli by se podařilo v češtině vytvořit překlad znějící českému uchu s adekvátní vulgární brutalitou, myslím však, že kdyby tuto povinnost podávat plnou informaci čeští hlasatelé měli, pak by se ve svém zpravodajství raději tématu „punkové modlitby“ obloukem vyhnuli.

Jenže pokud by to zdejší lidé mohli slyšet, hned by si jednak udělali obrázek o duševní úrovni těch děvčátek a zároveň by jim bylo jasné, že se text písně netýkal ani zdaleka jen Putina, a to by uškodilo záměru médií zmanipulovat konzumenta zpráv. Dokonce i český ateista by okamžitě pochopil, co se před ním fikaný novinář pokouší skrýt, - že to byl především útok na křesťanství, na církev a na věřící - a to útoky promyšleně provedené tak, aby byl co nejhulvátější a nejurážlivější - a aby zasáhl co možná nejvíce lidí. Pro projev v katedrále byla předem zvolena taková slova, která se neříkají ani na ulici ani ve společnosti, natož v chrámu, kde i nevěřící návštěvník z úcty k místu ztíší hlas. Když bude dovoleno toto svobodně páchat v chrámech, bude v takové společnosti časem dovoleno cokoliv. (To věděli už bolševici.)

Leč zpátky k našemu tématu o západních představách, jak může také vypadat „umělecká performance“ a co vše je - dle našich politiků, umělců, novinářů a známých osobností - možné páchat v chrámech (hulákat, „tančit“ pohoršlivým křepčením,

sprostě křičet, rouhat se). V pořadu Českého rozhlasu 6 (bývalá Svobodná Evropa) dokonce nějaká dobře naprogramovaná novinářka bez špetky pochybností či studu prohlásila, že moskevský chrám Krista Spasitele není žádným svatostánkem, protože tam chodí na bohoslužby i politici, o jejichž víře ona novinářka pochybuje, a chrám je tudíž prý symbolem falešnosti establishmentu. Tím asi chtěla doložit, že k žádnému znesvěcení nemohlo dojít, protože se nejedná o svatostánek. S tak ubohým názorem snad ani nemá smysl šířeji polemizovat, že? Do tohoto chrámu se chodí modlit tisíce obyčejných Rusů a je to pro ně posvátné místo drahé jejich srdcím. Jenže novinářka je naprogramována nevidět - vytěsnit to, co není v souladu s předepsaným diskursem, i kdyby se jí to dělo přímo před očima.

Mimochodem, téma naprogramovaného myšlení se objevuje i v jedné příhodě v evangeliu, kde se hovoří o uzdravení slepého a zároveň se odhaluje slepota těch, kteří o sobě tvrdí, že vidí. Jednalo se tenkrát o farizeje a židovské představitele, kteří byli duchovně slepí do té míry, že nechápali význam toho, co jim odehrálo přímo před očima, a tak prohlásili, že se to vůbec nestalo. (*Jan 9,1-38*)

Důležité také je důrazně usvědčit mediální falsifikaci reality. Snad všechna naše média replikovala zprávu: „Třem dopadeným členkám kapely, které v únoru před prezidentskými volbami u oltáře zpívaly „Bohorodičko, vyžeň Putina“, hrozí až sedm let vězení.“ Samotná osa, kolem níž se točí veškeré masmediální zpravodajství o skandálu spáchaném punkerkami, je očividnou smyšlenkou. Hlavní tvrzení médií, že punkerky v chrámu zpívaly o politice, je totiž lež.

Všichni svědkové smutné události před soudem shodně potvrdili, že v průběhu celé doby svého vystoupení punkerky v chrámu hulákaly jen sprostá slova, rouhání a výzvu Panně Marii, aby se stala feministkou. Nikdo tam od nich nezaslechl nic politického. Křičely tam totiž jen tu část své skladby, kde jsou vulgarity a rouhání. O politice tam neřekly ni slova, a proto jejich vystoupení nemohlo mít žádný politický význam. Politický projev byl k tomuto chrámovému skandálu připojen až dodatečně a to v sestříhaném videoklipu, k němuž byla přimixována studiově natočená celá „píseň“ obsahující i jakýsi politický názor. (Píseň tam už byla kompletní a nazpívaná podstatně kultivovanějším a klidnějším

způsobem, než byl ten řev v chrámu, aby klip působil dojmem alespoň částečně zastírajícím pohoršlivost a skandálnost jejich chování, a zároveň udělal celé události onen kýžený politický kontext.) Tento videoklip byl vzápětí rozšířen po internetu a v něm použitá „protiputinovská píseň“ je médií nepravdivě vydávána za obsah toho, co se dělo v katedrále. V chrámu to však ve skutečnosti nezaznělo. Se svobodou politického projevu tedy zákrok proti těm ženám nemá nic společného. To se však z médií nesmíte dozvědět.

Co z toho všeho vyvodit? Že mikrofony našich médií drží v rukách lidé s morálkou naprogramovaných robotů, bez vlastního svobodného myšlení, bez schopnosti sehnat si informace, udělat si vlastní názor a vidět realitu kolem sebe, a majitelé (či ředitelé a správci) médií je právě za takový způsob „informování“ veřejnosti platí, a nic s tím nenaděláš. Nedovoláš se ani morálky ani žádné hlubší nezaujaté analýzy ani profesionální etiky. Základem etiky novinářské práce je přece dát slovo i druhé straně. Jak je tedy možné, že profesionálně připravovaný analytický pořad veřejnoprávního média nesplňuje toto hlavní kritérium objektivního informování i obyčejné slušnosti? Když se Český rozhlas hodlá věnovat analýze této události, mělo by přece být samozřejmé, že si pozve i někoho z pravoslavné církve; vždyť tam ti „analytici“ stále mluvili o tom, co pravoslavná církev dělá, jaká je či není, co žádá, oč jí jde atd. Jenže správně naprogramovaný rozhlasový „analytik“ necítí sebemenší potřebu kontaktovat subjekt, o němž veřejnost poučuje, ba ani o tomto subjektu něco nastudovat, nebo předtočit s ním nějaký vstup. Přemýšlivý konzument zpráv si podle toho může udělat obrázek o jakosti takového zpravodajství, o úrovni novinářů, které zrovna poslouchá nebo čte jejich články. Zatím to vypadá tak, že etická úroveň našich masmédií je na úrovni chléva - a to ve všech jeho kanálech. A jaká pak může být kvalita informací a analýz, které k nám z takového redakčního chléva všemi těmi kanály tekou do našich domovů a do našich hlav? Místo odpovědi stačí jen poukázat na to, co většinou plave v kanálech...

Kéž by Bůh někam vyhnal takové novináře a zbavil nás takových médií. Třeba by pak bylo na světě o něco lépe.

**V. ročník slávností
sv. Maxima Sandoviča – Gorlického v Inovciach**
*„Veličajem Ťa strastoterpče Maxime i čtim svjatuju
pamjať Tvoju“.*

Pravoslávna cirkevná obec v Inovciach a Rusínska obroda na Slovensku, v spolupráci s Obecným úradom v Inovciach, zorganizovali v dňoch 31. augusta a 1. septembra 2012 už V. ročník slávností sv. Maxima Sandoviča – Gorlického.

Duchovné slávnosti sa začali Akafistom k svätiteľovi, mučeníkovi Maximovi Sandovičovi, v chráme sv. proroka Eliáša a sv. Maxima Sandoviča v Inovciach v piatok o 17.00 hodine. Po akafiste už veriaci očakávali príchod Jeho Vysokopreosvietenosti Juraja, arcibiskupa michalovsko-košického, ktorý predsedal bohoslužobnému zhromaždeniu veriacich pri večernej bohoslužbe. Večer sa zúčastnili okrem miestneho duchovného, prot. Pavla Nováka, synkela (tajomníka) pre pastoráciu a katechizáciu aj duchovní z okolitých susedných obcí, ako aj širšieho okolia, prot. Juraj Sičák z Uble, prot. Vladimír Mertzyn z Podhoroda, jerej Vasil Lembej z Ruského Hrabovca a prot. Michal Džugan, synkel (tajomník) pre filantropiu, zo Strážskeho. K prítomným veriaciim sa prihovoril vladyku Juraj a otcovským spôsobom vysvetlil svedectvo viery a Božej pravdy na príklade mučeníckej smrti sv. Maxima Sandoviča a jeho nasledovanie v rôznych situáciach nášho každodenného života, ako kresťanského svedectva.

Po večerni vladyka Juraj a všetci prítomní kňazi s rodinami a hostia pocítili svedectvo lásky pri agape (večeri) lásky, ktorú usporiadali miestni veriaci so svojim duchovným v priestoroch obecného úradu. Nasledujúci deň po privítaní vladyku Juraja deťmi, mládežníkmi, starostom obce, kurátorom a samotným správcom cirkevnej obce v Inovciach, nasledovala Svätá archijerejská liturgia. V kázni počas liturgie vladyka Juraj zopakoval a rozšíril svoje otcovské slovo k sviatku a pamiatke na veľkého rusínskeho pravoslávneho svätého, mučeníka Maxima Sandoviča a apeloval na veriaciich, aby nebrali svoje kresťanské svedectvo tomuto svetu na ľahkú váhu, ale aby sa

**JEHO VYSOKOPREOSVIETENOSŤ
VLADYKA JURAJ,
ARCIBISKUP
MICHALOVSKO – KOŠICKÝ,**

pozýva duchovných
a veriacich Michalovsko-košickej
pravoslávnej eparchie v Michalovciach

DŇA 29. SEPTEMBRA 2012

do Katedrálneho chrámu
sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach
pri príležitosti

**5. VÝROČIA SVOJEJ CHIROTÓNIE
NA MIESTNEHO ARCHIJEREJA.**

Svätá archijerejská liturgia

sa začne o 9.00 hod.

snažili s Božou pomocou prekonať všetky pokušenia a úskalia každodenného života.

Po sv. liturgii nasledoval slávnostný obed a po ňom (pokračovanie zo strany 9) už očakávaná prehliadka rusínskych piesní a tancov pod názvom „Povernutja sja do odkazu predkiv“ v areáli Obecného úradu v Inovciach.

V programe vystúpili: spevácka skupina Pajtaše, Lelija, spevácke trio Svitkových, sestry Uhľarove zo Žakoviec, ZUŠ Sobrance, mládež zo skupiny sv. Anny v Inovciach, Simona Fedorková z Uble...

Ďakujeme otcovi Pavlovi Novákovi, celej jeho rodine, veriacim a všetkým, ktorí sa pričínili o duchovný i umelecký zážitok z týchto slávností a vyprosujeme pre nich od Boha veľa Božích milostí a od ich patróna sv. Maxima Sandoviča zástupníctvo a orodovníctvo pred Božím prestolom.

Zdroj: mkpe.orthodox.sk

PRAMEN

PRAMEN - mesačník Michalovsko - košickej pravoslávnej eparchie. **Vydáva:** Eparchiálna rada Michalovsko - košickej pravoslávnej eparchie v Michalovciach. **Šéfredaktor:** Bc. Dušan Tomko. **Členovia redakčnej rady:** prof. ThDr. Imrich Belejkanič, CSc., Mgr. Pavol Novák. **Grafická úprava:** SOŠ sv. Cyrila a Metoda Michalovce **Tlač:** Tlačiareň svidnícka, s.r.o., čat. Nebiljaka 121/18, 08901 Svidník. Vychádza v náklade 500 kusov. Uzávierka príspevkov a fotografií je k 6. dňu v mesiaci. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov. Za názory a postoje autorov príspevkov redakcia nezodpovedá. **Adresa redakcie:** PRAMEN, Úrad eparchiálnej rady, Duklianska 16, 071 01 Michalovce, tel. č.056/64 24 156, fax 056/64 31 500, e-mail: redakciapramen@post.sk. Registrované Okresným úradom, oddelením regionálneho rozvoja, registračné číslo EV 3912/09. ISSN 1336 - 2747. **Informácie pre prispievateľov na cirkevnú tlač:** Eparchiálna rada - tlačový účet, VÚB - Michalovce, č. ú. 1680340651/0200. **Distribúcia:** mesačník rozširuje vydavateľ a každý pravoslávny farský úrad Michalovsko - košickej pravoslávnej eparchie.